



Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Sándor László volt főkapitány*

Forrás:

Magyarország

Bp.
(Hely)

1920 XI 25
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

351.74

Hely

Idő

"1920"

Személy

Helyszám

351.74 "1920"

Sándor László volt főkapitány nyilatkozik a rendcsinálásról, a rendőrségről, a rendőrtisztekről és a legénységről

Budapest, november 24.

(A Magyarország tudósítójától.) Az ország és főváros jogrendjének helyreállításáról s a mindenképp megerősödő konszolidáció aktuális kérdéseiről beszélgetett ma a Magyarország munkatársa Sándor László dr.-ral, a forradalmak előtti Budapest utolsó, királyság korabeli főkapitányával, aki az emlékezetes októberi éjszakán a végső pillanatig kitartott esküje és hivatása mellett.

— A forradalmak alatt a rendőrség munkáját és munkájának eredményes lehetőségeit kizárólag a lógós, szökevény és visszaözönlő katonaság fellépése bénította meg s a rendőrség működését a forradalmak alatt és a kommun bukása után is csak az akkor még egészen szervezetlen katonák zavarták. A katonaság csak segítségére lehet a rendőrségnek, amikor ez a rendfenntartás munkájában segítségül hívja. A forradalom október-novemberében is az akadályozta meg a rendőrség erőfeszítéseit, hogy a fegyelmét vesztett katonaságnak egy része letért a törvényben körülírt utjáról; a törvény ugyanis tisztán előírja, hogy a katonaság a rendőrség mellett csak mint karhatalmi segítség szerepelhet. A rendőrség akkor bomlott meg végleg, amikor a hátvédül képzelt katonai erők felmondták a szolgálatot s a katonaság nagyrésze nyíltan megtagadta a parancsok teljesítését, sőt a rendőrség ellen fordult. Ez a bomlási processzus adta az első lökést a forradalomnak

és biztosította sikerét az októberi puccsnak. A régi tanulságok alapján határozottan megállapíthatom, hogy

addig nincs törvényes rend, jogalapokra lefektetett közbiztonság és konszolidáció, amíg a katonaság nem bízza a közrend és közbiztonság fenntartását teljesen azokra a szervekre, amelyeket erre a törvény ki-rendelt: a rendőrségre és a csendőrségekre,

amelyek egyedül jogosítottak eljárni a polgári lakossággal szemben. A rend fenntartására a katonaság előtérbenyomulása káros, mert bénítja a törvényes közbiztonságért küzdő rendőrség munkáját.

— A konszolidáció megerősödését és a jogrend teljes visszaállítását a polgárság hitének megerősödésétől várom: hogy

minden bűn illetékes bírósága előtt kapja meg büntetését

és minden bűn meg lesz törölve és senkit sem vonnak el a megtorló igazságszolgáltatás keze elől. A jogrend megszilárdulásának legfőbb és legerősebb alapfeltétele az legyen, hogy a rendőrség vissza tudja adni a polgárságnak ezt a hitét. Ezzel egyidejűleg visszatér a rendőrség erejének öntudata is és a jövő rendjének és biztonságának ez az öntudat lehet az egyetlen fegyvere. Ha ez az öntudat újra megvan, a rendőrség képes lesz megküzdeni hatalmas és végtelenül fontos feladataival.

— A katonaság közbelépését a rend fenntartására a törvények és a törvényekben lefektetett szabályok értelmében kérheti a rendőrség.

a katonaságnak csak akkor lehet szerepe a rendcsinálásban, amikor a rendőrség azt átadja neki, illetve felhívja a rendcsinálás átvételére.

A katonaságnak polgári személyekkel szemben aktív szerepe addig nem lehet, amíg ezt a rendőrség kifejezetten nem kéri.

— A rendőrség mostani munkáját a legjobb reménységgel és örömmel szemlélem és eredményeiből azt következtetem, hogy kezdi visszanyerni erejébe vetett öntudatát, visszakapja régi szerepét és ez a jelenség a jövőre nézve igen biztató.

— Ha az állami rendőrség tisztikarának nem kell küzdenie a megéltéssel és a gondokkal s ha maga mellett érzi a közönség bizalmát, lelkes támogatását és szeretetét, akkor ez a tisztikar minden önfeláldozásra képes és feltétlenül biztositani tudja Budapest közbiztonságát és rendjét, mert ezt a tisztikart az ország legelső szervezetének tartom és becsülöm. Az államrendőrség egész országgra kiterjedő hálózatában is ők a biztonság pillérei. Legyen a rendőrség bázisa, egyetlen ereje a törvény, ettől s ennek egyetlen rendelkezésétől senkivel szemben el ne térjen, *semmi trányzat kedvéért meg ne alkudjon és óvakodjék a politikától, mint a legborzasztóbb méregtől.* Ha ez így lesz, akkor a régi idők egykor nagyon becsült és szeretett tisztikara újra az egész ország bizalmának osztályosa lesz, ezt pedig nagyon kívánunk, mert *a rendőrség az egyetlen erő, amely által*

*Magyarországot a régi nyugalmas élet si-
neire vissza lehet állítani.*

Hangsúlyozom, a politikától és a politika tes-
tületet-rothasztó befolyásaitól óvakodni kell :
csak a törvény hitvallása legyen az irányadó.
A politikai hangulatok feltétlenül nagy kárra
voltak mindig a rendőrség munkájára, ettől
óvakodni kell.

— Ezeken az alapokon a rendőrség tény-
leg visszaállíthatja a polgárság hitét s megsze-
rezheti magának a bizalmat. Természetes
hogyan

*ehhez az is kell, hogy azok a körülmények
megszűnjenek, amelyek eddig munkájá-
nak ártoítottak, megnehezítették, ugyszólván
lehetetlenné tették.*

— Ezen kívül a legszükségesebbnek tar-
tom az altiszti kar kiképzését és megerősítését,
mert ezen nyugszik Budapest rendőrségének
legfontosabb feladata, az utcai rendészet, a
polgárság élet- és vagyonbiztonságának meg-
óvása. Ha az altiszti kar erős és megbízható
állér, az ügybuzgó legénység pontosan fogja

teljesíteni feladatát és hiba nélkül felel meg
a kívánalmaknak. A jó altiszti kar képzése
legyen az első és legfontosabb munka s e te-
kintetben teljes és feltétlen bizalommal va-
gyok *Beniczky Tamáshoz*, a rendőrfőparancs-
nokhoz, akivel együtt éveken át az altiszti kar
kötő kiképzését és jó dotálását szorgalmaz-
tuk. Az ő szakavatott tudása biztosítéka a jö-
vőnek. Egyébként a legénység kezd már igen
becsülendő lenni, méltóképpen a régiak jóhíré-
hez s remélem, hogy a rendőrség kiépítésének
nincsen semmi akadály, ettől Isten óvja ha-
zánk érdekében ezt az igazi magyar, becsüle-
tes testületet.

— Nekünk az utolsó időben mindig az
volt a célunk, hogy fölállítsunk egy ilyen min-
den követelménynek megfelelő altiszti kart,
amely elégedetten és gondok nélkül álljon éj-
jel-nappal, tűzön és vizen keresztül rendelkez-
zésre.

Befejezésül az egykori főkapitány személyéről
szerettünk volna megtudni valamit. Sándor Iászló
magáról nem akar mondani semmit.